

Dziennik Indicateur de Bordeaux donosi, że w skutek rozporządzenia ministra wojny, wychodnie mają pobierać żołd, tak jak wojsko francuzkie, a prócz tego kwatery i koszta podróży. Ci którzy przybyli z głębi Francji do Tulonu, mają się udać do Algieru i zostać wcieleni do legii cudzoziemców.

Zapewniają, iż konferencja londyńska zajmuje się także interesami portugalskimi, dla zakończenia ich drogą układów. Hiszpanija chce wysłać tym celem pełnomocnika do Londynu. Dodają, iż Francja i Anglia są przeciwnie temu żądaniu.

Z Oran piszą pod d. 6 Sierpnia: »Jenerał Boyer uwiadomiony od admirała Rosamel o zamysłach byłego deya algierskiego, znośił się z dowódcą eskadry naszej względem środków do ich zniweczenia. Tym celem krąży także bryg *la Surprise*.

Dziennik Constitutionnel pisze: »Xiażę Modeny uorganizował korpus ochotników i równie jak rząd papieżki, podzielił go na dekurje i centurje. Cztery kompanie tego korpusu posłano do lasu Campo Gilliano, gdzie miał się schronić oddział zbrojnych powstańców. Sto ludzi strzeże wyjścia z niego od strony Ficame, Secha, a główna siła ściga powstańców wewnątrz lasu. (G. B. F.)

ANGLIA.

Londyn 7 Września.

W skutek przedstawienia tutejszego konsula ze strony Don Miguela, wydano rozkazy na przyrzeczenie agentów rekrutujących dla Don Pedra, jako i officerów angielskich do tego należących, między innemi pułkownika Burrell i kapitana Bell, główniejszych dowódców wypraw. Wszystkich tych panów, jak się spodziewać można było, już nie znaleziono.

Morning Herald pisze: — »Przekonano się, że stanowisko, które terazniejszy naczelny wódz siły zbrojnej konstytucjonistów hr. Villafior zajmuje, doświadczeńszego i sławniejszego jenerała wymaga; a ponieważ szlachetny sposób myślenia i prawdziwe poświęcenie się hr. Villafior, z jego strony żadnej obawiać się niekaże zazdrości, przeszkadzający Cesarzowi przyjąć sławnego naczelnego wodza, i nie rzec się zarazem usługi hrabiego; więc margrabiemu Palmella powierzono to trudne zlecenie: z pośród naydo-

świadczeńszych wojowników Anglii lub Francji wybrać męża, któryby przyjął dowództwo nad portugalskimi konstytucjonistami. Margrabia Palmella miał długą konferencję z zaszczytnie znanym jenerałem Robertem Wilson; lecz niewiadomo, czy mu ofiarował naczelne dowództwo, lub tylko w tej mierze zasięgał jego rady. Również jenerała Fabvier wspominają. Co się tyczy położenia rzeczy w Oporto, okazuje się z listu pewnego ministra do Don Pedra, że tenże potrzebuje posiłków, mianowicie kilkaset jazdy i 2 do 3ch okrętów, by mógł na morzu i na lądzie uderzyć na siłę Don Miguela. Choć jenerał miguelistów Texeira o 4000 ludzi wzmocnił się, jednakowoż wątpią, żeby atakował Oporto, kiedy tego nie uczynił d. 8 sierpnia, to jest w czasie swego przybycia do głównej kwatery, gdy fortyfikacye koło Oporto nie były ukończone. Powrót flotyli Don Miguela do Lizbony, uważają konstytucjonisci za szczęśliwą okoliczność, albowiem przez to do Oporto otwarta droga posiłkom i zapasom żywności i ammunicyi; a gdy Portugalia wygodniejszą jest do prowadzenia morskich jak lądowych wojen, może Sartoriusz, otrzymawszy posiłki, stanowczo rozpocząć operacye.

Tenże dziennik, zawiera list admirała Sartoriusza do przyjaciela w Londynie z d. 19 b. m., w którym utrzymuje, że gdyby w noc d. 18 jeszcze przez 10 minut wiatr nie powstał, byłby mógł, jak tylko dzień zajaśniał, zniszczyć całą flotę nieprzyjacielską. Nazajutrz podniosła ona kotwice i udała się ku południowi, domyślam się, że ku Lizbonie. Nabieram teraz wodę i żywność; z fregatą *Eugenia* i jednym brygiem, będę się starał, jak najszybciej ją dogonić. Nieprzyjaciel uzbraja nowy okręt o 36 działach i 2 nowe brygi.

Okręt, który Don Pedro na 64 armat kazał urządzić, jest kupiony, i wczoraj już odeszły Ostendeński okręt.

Z armii Don Miguela mało dotąd zbiegów przybyło; a gdy prawie wszyscy wyżsi officerowie są z rzędu tych, którzyby u Don Pedra przebaczenia uzyskać nie mogli, nie tak łatwo więc spodziewać się można, ażeby przeszli na stronę Dony Maryi. Zresztą nadmienić tu wypadnie, iż co do góryllasów, Portugalia wcale jest różną w tym względzie od Hiszpanii, i nigdy z taką łatwością podobnych hufców krajowi swemu dostarczyć nie zdoła.